

saa stærkt, som han blev, af den radikale Regering. Jeg skal i saa Henseende nævne nogle ganske bestemte Data; det kunde blive en lang Række, hvis man skulde opremse alle de Gange, Ministeriet Zahle har brugt Glückstadt Krigsaarene igen, men jeg skal kun nævne f. Eks., at han den 4. Maj 1915 blev udsendt til London for ganske selvstændigt at føre Forhandlinger angaaende Landets Kulfor- syning, og da han kom hjem, ved De ad anden Vej, at han fik en Takskrivelse fra daværende Udenrigsminister Erik Scavenius. Saa blev han igen udsendt den 5. Maj 1916 baade til England og Frankrig sammen med H. N. Andersen og Landbrugskonsulent Faber for paa Regeringens Vegne at af- slutte en ny Kuloverenskomst med Eng- land, og den blev ogsaa afsluttet den 30. Maj 1916. Den 5. Januar 1917 blev han igen sammen med H. N. Andersen og Kaptajn Aarestrup udsendt til London med det betydningsfulde Hverv overfor England og Amerika at klarlægge den danske Regerings handelspolitiske Stilling, og da han kom hjem, fik han en ny Takskrivelse af Uden- rigsminister Erik Scavenius. Den 5. Juni 1917 blev han paa ny udsendt til London for at forhandle med den engelske Regering om Skibsfartsspørgsmaalet og blev den Gang udsendt som Leder af Delegationen sammen med C. C. Clausen, Cold, Sonne og Madsen- Mygdal. Den 17. Oktober 1917 blev Glück- stadt udsendt som Regeringens Repræsen- tant til England som selvstændig For- handler om Danmarks Eksport og Import og samtidig som Forhandler med Amerika, for at Danmark kunde opnaa Tilførsel af visse bestemte Varer fra Amerika. Den 15. August 1918 blev han atter udsendt til England som Regeringens Repræsentant og atter den 4. Oktober 1918 som selv- stændig Forhandler angaaende Kulafgif- ten. Men endelig bliver Glückstadt den 24. Februar 1919 udsendt til Paris som tilforordnet den slesvigske Delegation, og fra Marts til Juni har han Ophold i Paris som Regeringens Forhandler om forskellige finansielle Forhold vedrørende det sles- vigske Spørgsmaal. Der er ingen Tvivl om, at netop denne Mission har hævet Glück- stadt overordentlig i hele Befolkningens Øjne og Omdømme, og det samme maa man sige var Tilfældet i 1920, da han ved kgl. Resolution af 13. Marts bliver udsendt som Regeringens Forhandler med de allierede Magter om Fastsættelse af Erstatningssum- men for Overtagelsen af de sønderjydske Landsdele. Det, Glückstadt opnaaede ved alle disse Udsendelser, var i Virkeligheden

det, at han Gang paa Gang fik Regeringens første Klasses Stempel som Finansekspert, som den første Kapacitet og Autoritet i Finansspørgsmaal, og der er ingen Tvivl om, at dette i mange, mange Tilfælde blev af- gørende for den Indfyldelse, Glückstadt fik ikke blot som Leder af Landmandsbanken men som Leder i de økonomiske Forhold ind- adtil og ogsaa paa Omraader, hvor Banken sammen med Nationalbanken skulde staa og nødvendigt maatte staa som Regeringens Raadgiver i finansielle Spørgsmaal. Og det, jeg her har fremdraget, viser ganske aaben- lyst, at hvis der er noget politisk System, der kendte Glückstadt og brugte Glückstadt, var det det politiske System, der Krigs- aarene igennem var repræsenteret ved Mini- steriet Zahle.

Men ogsaa naar man ser paa den fjerde Aarsag, jeg har nævnt, nemlig Financierin- gen af de store Industriselskaber, giver Op- lysningerne herom jo ikke i nogen som helst Henseende Holdepunkt for den Beskyldning, at den nuværende Regering skulde have forhalet Tidspunktet for Afgørelsen. For- holdet er nemlig dette, at i Aarene 1916—17 og Begyndelsen af 1918, da Udbytterne fra disse Industriselskaber laa oppe omkring 40 eller 30 eller 35 pCt., var der selvfølgelig ikke nogen som helst Risiko forbundet med Financieringen af disse Selskaber. Saa længe blot de store Udbytter var den sikre Gevinst ud i Fremtiden, og saa længe Aktierne fra Dag til Dag gik opad, og Ak- tierne blev forøget fra Dag til Dag, er det en selvsagt Ting, at der var ingen som helst Slags Risiko forbundet med den Finan- cierung; men Risikoen kom i den samme Time, da de store Udbytter begyndte at gaa den anden Vej, og i samme Øjeblik hele Kursbevægelsen for disse Industriaktier be- gyndte at gaa den modsatte Vej.

Men hele denne Bevægelse, denne Nedgang i Udbytter og denne Nedgang, ja, man kunde næsten sige denne Nedstyrtet af Kurserne, kom længe inden 1920, den kom i 1918 og noget stærkere i 1919. Jeg skal her ogsaa kun nævne nogle faa Eks- empler, endskønt det vilde være den letteste Ting af Verden at fremdarge et Utal af Ting. A/S Ballin & Sønner blev i 1916 noteret til en Kurs af 484, i 1919, i Begyn- delsen af Aaret, var disse Aktier styrtet ned til en Kurs af 147. Dansk Svovlsyre stod i 1917 i en Kurs af 667, men var i Be- gyndelsen af 1919 styrtet ned til en Kurs af 230. Et andet Industriselskab, Nielsen & Winther, stod i 1916 i en Kurs af 320 og var i 1919 gaaet ned til en Kurs af 40. Den kunde nævnes mangfoldige andre Industri